

Emődy Vince, földbirtokos, 1889. jan. havában elhalálozván, 2000 frtot hagyott kulturális célokra, mely összeget az örökösök a nyitrai színház alapjára adták.

Empire (ampir) = görög-római ízlésű művészi stílus Napoleon korában.

Ender, a Nemzeti Színház másodénekesnője 1844. decemberben elhagyta a Nemzeti Színházat. »Távozásának oka a magyar nyelvbeni nem elég jártassága, mely működését rendkívül fárasztóvá nehezíti.« (»Honderű«, 1844.)

Endre Emil, színész, sz. 1901. okt. 28-án, *Szerencsen*, színpadra lépett 1924. júl. havában.

Endre és Johanna. Történeti szomorújáték, írta: *Rákosi Jenő*. Bem. 1885. dec. 11-én, Nemzeti Színház. Szereposztása: Róbert: Egressy Ákos, Endre: Nagy Imre, Tarentoi Lajos herceg: Horváth Zoltán, Durazzo Károly herceg: Kőrösmezey Gusztáv, Monte Scagliose: Bercsényi Béla, Bertram gróf: Náday Ferenc, Róbert: Szacsavay Imre, Perjel: Komáromy Alajos, Fra Giacomo: Vizváry Gyula, Fra Nicola: Földényi Béla, Sancha: Prielle Cornélia, Erzsébet királyné: Felekyné, Valois Katalin: Szacsavayné Boér Emma, Johanna: Jászai Mari, Mária: Alszeghy Irma, Philippe: Szathmáryné, Margarétha: Rákosi Szidi, Aymerik: Felekyné, De Baux: Latabár Kálmán. Felújították 1910. okt. 29. 50-ik előadása 1913. okt. 6-án. Felújították 1915. máj. 8-án, 1920. okt. 12-én, 1928. szept. 28-án.

Endrei Jenő, színész, sz. 1891. máj. 2-án, *Budapest*en, színpadra lépett 1914. máj. havában.

Endrei Zsolt, szerkesztő, a »Magyar Országos Tudósító« munkatársa, sz. 1870. okt. 31-én, *Vérth-pusztán* (Komáromm.) Középiskolái után egy időben az Országos Színművészeti Akadémiára járt és a Magyar Tudományos Egyetemre. A Színművészeti Akadémiát 1894-ben végezte, s mint Jászai Mari tanítványa a Nemzeti Színházban »János király« címszerepében vizsgázott. Az Országos Színészegyesületbe való felvétele után az 1894–95. évá-

dot Rakodczay Pálnál töltötte Kassán, Eperjesen, a következő évben Egri Kálmán színtársulatának volt drámai rendezője. Ekkor nyerte el a Magyar Tudományos Akadémián teljes elismerésű bírálatával a Kóczán-díjat »Ilona királyné« c. 5 felv. magy. tört. tragédiájával, mely a M. T. Akadémia kiadásában jelent meg. Ezután külföldre ment színművészeti tanulmányútra. Hazatérte után Budapesten a Népszínházhoz szerződött, de két év múlva teljesen visszavonult a színésztől és csak irodalommal foglalkozott. Írt regényt, színdarabot (»Névtelen Jegyző«) leírásokat, történelmi dolgokat, ifjúsági könyveket (Petőfi Sándor. Mátyás király) és mesekönyveket. Megszerkesztette az egyetlen magyar irodalomtörténeti anthológiát »Régi magyar költészet és az új magyar költészet remekei« címmel. Ez a két kötet mindent magában foglal, amit művelt magyar ifjúnak vagy leánynak a magyar költészetből ismernie kell. Most a II. kötet keresett szavalókönyv. Szerkesztette továbbá a »Tolnai Világlapja« első évfolyamait; majd a Globus kiadásában az első népszerű, igen gazdagon illusztrált magyar nyelvű »Világtörténelmet«, utána pedig a »Politikai Magyarország« c. nagy politika-történeti munkát. Sokat fordított; többek közt: Shakespeare »Othello«, Daudet »Tarasconi Tartarin«, Balzac »Cousine Beth« c. műveit. Fiatal tehetségeket irányított és készítet elő a színművészeti pályára.

Endrey Gyula, színész, sz. 1882. dec. 9-én, *Hódmezővásárhelyen*, színpadra lépett 1909-ben.

Endres Márton, karmester, sz. 1862-ben a bajorországi *Harthausen*-ben. Működését 1884. febr. 1-én kezdte meg Sággy Zsigmond színtársulatánál.

Endrész János, színész, sz. 1902-ben, *Budapest*en. Színpadra lépett 1924-ben.

Endrőd (Békés vm.), 1928–29-ik évben *Deák Lőrinc* színigazgató színikerületéhez tartozik.

Endrődy Béla, író, sz. 1886. júl. 25-én, *Balatonfüreden*. Atyja E. Sándor (L. o.) költő. Budapesten a piaristáknál